Ágh István

Megtörtént csoda

Ha az ima, beszélgetés az Úrral,
akkor vele töltöm minden napom,
hisz verseim végül is hozzá szólnak,
melyekre a sorsommal válaszol,

költészetemnek ő az ihletője,
még akkor is, mikor eszembe sincs,
nem azért áld, mert könyörögtem érte,
inkább műveim érdeme szerint,

én a teremtésének teremtménye,
már létemmel is dicsőítem őt,
istenadta tehetségemmel élve
szóra bírom a néma csönd előtt,

most épp a kertem másodvirágzása
nyelvén adja tudtomra vigaszát,
csak hogy ebbe a nagy szomorúságba
bele ne fojtsanak az őszi fák,

ha verset írtam minden porcikámmal
imádkoztam, és azt teszem ma is,
időn kívüli pillanatra várva,
ami az Isten közelébe visz,

ahol nem tudom, én vagyok-e én még,
nem fontos akkor már, ki kicsoda?
mintha szegény Szent Ferenccel cserélnék,
s rólam szólna a megtörtént csoda.